

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 55Er/917/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216204370
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Vladová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1216204370.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v exekučnej veci oprávneného v 1. rade: G.. G. O., U.. XX.XX.XXXX, D. H. XXXX/X, E., v 2. rade: G.. H. O., U.. X.X.XXXX, D. H. XXXX/X, E., obaja zast. advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, proti povinnému: Univerzitná nemocnica Bratislava, Pažitková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Bohumil Kubát, Obchodná 7, Bratislava, pod sp. zn. EX 592/2016, pre vymoženie uloženej povinnosti, o námietkach povinného proti exekúcii a o návrhu povinného na odklad exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a .
- II. Súd návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. V tomto exekučnom konaní súd dňa 15.3.2016 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore označených účastníkov konania.
2. Dňa 5.10.2016 súdny exekútor postúpil súdu podanie povinného datované zo dňa 26.9.2016 s označením „Námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie č. EX 592/2016 v zmysle § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku, návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 4 Exekučného poriadku, návrh na spojenie vec“.
3. Dňa 10.10.2016 súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie, ktorý je datovaný u povinného dňa 29.9.2016.
4. Predmetom tohto uznesenia je rozhodnutie o námietkach povinného proti exekúcii a o jeho návrhu na odklad exekúcie.
5. Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii namieta, že existujú okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti vymáhaného nároku v predmetnom exekučnom konaní, ako aj iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Univerzitná nemocnica Bratislava je štátnou príspevkovou organizáciou, ktorú zriadilo Ministerstvo zdravotníctva SR s jediným cieľom - plnenie úloh súvisiacich so starostlivosťou o ochranu, zachovanie a navrátenie zdravia ľudí poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Pre svoju činnosť realizuje správu majetku vo vlastníctve štátu. Majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva SR. Ako zdravotnícke zariadenie je denne konfrontované s nedostatkom finančných prostriedkov a preto všetky prostriedky, ktoré zo systému verejného zdravotného poistenia získava, spotrebuje na plnenie svojich úloh, ktorých verejnoprospešný účel nemožno spochybníť.
6. Povinný poukázal na zákon č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, pretože majetok, ktorý správca používa na výkon svojej činnosti, nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia, lebo v zmysle § 57

ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku ide o majetok, ktorý správca nevyhnutne potrebuje na plnenie verejnoprospešného účelu. Uvedené sa týka aj finančných prostriedkov, ktoré má správca na účtoch, nakoľko ich potrebuje na zabezpečenie chodu nemocnice ako takej. Má za to, že exekučná imunita v prospech štátu má svoje opodstatnenie, keďže štát plní mnohé verejnoprávne funkcie, ktoré nemôžu byť paralyzované. Exekučná imunita neslúži na „beztretnosť“ resp. „nepostihnuteľnosť“ štátu za jeho záväzky, ale má ochrániť plnenie jeho legitímnych funkcií, ktoré sú nezastupiteľné, a tiež v oblastiach, v ktorých štát presadzuje verejný záujem, ktorý z povahy veci nemôže byť zverený iným subjektom prioritne sledujúcim súkromný záujem a presadenie ktorého je niekedy potrebné vynútiť štátnou mocou.

7. Povinný v tomto svojom podaní navrhol povoliť odklad exekúcie do času, kým nebude právoplatne rozhodnuté o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, inak minimálne o 10 mesiacov, nakoľko neodkladná exekúcia by zabránila povinnému poskytovať zdravotnú starostlivosť pacientom a mohla by ich tak vystaviť vážnemu poškodeniu zdravia.

8. Z návrhu povinného na odklad exekúcie zo dňa 29.9.2016 vyplýva, že povinný o toto žiada z dôvodu, že voči exekučnému titulu, t.j. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.11.2015, sp. zn. 9Co 489/2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2013, č.k. 19C 45/2011-281 podal dovolanie a zároveň požiadal dovolací súd, aby odložil vykonateľnosť exekučného titulu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 1/09-29, podľa ktorého povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá, že povinný preukáže také okolnosti, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie. Pred povolením odkladu exekúcie z tohto dôvodu by malo byť dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR z 19.5.2004, č.k. III. ÚS 60/04-70, v ktorom je vyjadrený názor, že exekučný súd nie je kompetentný posudzovať oprávnenosť a dôvody podaného dovolania, ale ak zistí, že bolo podané dovolanie proti exekučnému titulu, povolí odklad exekúcie. Povinný má preto za to, že sú tu predpoklady na to, aby súd vyhovel návrhu na odklad exekúcie, a to minimálne do času, kým nebude vydané právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, resp. do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní povinného proti exekučnému titulu.

9. Dňa 20.10.2016 oprávnení doručili súdu svoje vyjadrenie k námietkam povinného proti exekúcii a k návrhu na povolenie odkladu exekúcie a žiadali, aby súd námietkam nevyhovel. V prípade, ak by súd exekúciu v danom prípade zastavil, došlo by k zastaveniu exekúcie aj vo vzťahu k výkonu exekúcie, ktorý je podľa Exekučného poriadku možný. Týmto postupom by súd ohrozil, resp. porušil práva oprávnených garantované Ústavou SR. V zmysle ust. § 61a ods. 1 Exekučného poriadku, inštitút vylúčenia z exekúcie sa týka len vecí alebo práv a nie špecifických subjektov, napr. povinného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Je absolútne nevyhnutné, aby obmedzenie exekúcie výslovne vyplývalo z Exekučného poriadku, alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, čo však v tomto prípade nevyplýva vo vzťahu k povinnému generálne.

10. Oprávnení majú za to, že povinný ako príspevková organizácia má majetok, ktorý nemožno exekúciou postihnúť - majetok štátu, ktorý povinný spravuje, ako aj vlastný majetok, ktorý exekúciou postihnúť možno. Exekučný poriadok, ani iný predpis nezakazuje, resp. neznemožňuje vykonávanie exekúcie proti zdravotníckemu zariadeniu. Poukazujú na Odborné vyjadrenie č. 5/2016, ktoré na žiadosť exekútora spracovala znalkyňa z odboru Ekonomie a manažment. Podľa tohto Odborného vyjadrenia znalkyňa identifikovala majetok, ktorý môže v súlade s § 61c Exekučného poriadku podliehať exekúcii. Ak by súd exekúciu zastavil, v takomto prípade by priznal povinnému úplnú exekučnú imunitu, ktorá by bola prípustná len v prípade, ak by súd spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochyb zistil, že povinný nevlastní iný majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený a že povinný takýto majetok ani v budúcnosti nenadobudne.

11. Podľa názoru oprávnených sa povinný vo svojich námietkach dostal ďaleko, keď sa vydáva za štát, a cieľ, ktorý povinný sleduje, ako aj celá jeho argumentácia obsiahnutá v námietkach smeruj práve k „beztretnosti“, resp. „nepostihnuteľnosti“. Žiaľ, povinný takýmto spôsobom koná v situácii, kedy vymáhaná pohľadávka oprávnených vznikla v súvislosti s úmrtím nenarodeného dieťaťa oprávnenej, ktoré spolu s oprávneným očakávala, spôsobeného zanedbaním povinností povinného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

12. K návrhu povinného na odklad exekúcie sa oprávnení vyjadrili v tom zmysle, že samotné podanie dovolania spolu so žiadosťou o odklad vykonateľnosti exekučného titulu nie je dostatočným dôvodom pre odklad exekúcie. Na rozhodnutie, ktorým súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku môže odložiť vykonateľnosť exekučného titulu, nemá povinný právny nárok a dovolanie môže Najvyšší súd SR odmietnuť alebo zamietnuť. Oprávnení majú za to, že súd by nemal odklad exekúcie povoliť.

13. Dňa 16.12.2016 bolo súdu doručené vyjadrenie povinného k vyjadreniu oprávneného. Povinný sa v plnom rozsahu pridržiava obsahu svojich doterajších podaní, ktoré doteraz v konaní uskutočnil. Povinný očakáva, že dovolací súd odloží vykonateľnosť exekučného titulu ešte predtým, ako rozhodne o dovolaní a teda z tohto dôvodu bude existovať skutočnosť, aby exekúcia bola zastavená alebo bol povolený odklad tejto exekúcie.

14. Povinný vyjadruje nesúhlas s Odborným vyjadrením č. 5/2016 a má za to, že znalkyňa nie je osobou oprávnenou na posúdenie, aký majetok povinného je v súlade s ust. § 61c ods. 2 Exekučného poriadku vylúčený z exekúcie, nakoľko o tomto môže rozhodnúť iba exekučný súd a to na návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku. Žiadal preto, aby súd na tento dôkaz neprihliadol.

15. V ostatnom sa povinný vyjadril obdobne, ako vo svojich námietkach proti exekúcii a dodal, že neustála pripravenosť zdrojov a základných hmotných potrieb povinného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, nevyhnutných k plneniu jeho základného účelu je nespochybniteľná, nesmierne dôležitá a vo verejnom záujme. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný je každoročne v strate, akýkoľvek výpadok finančných zdrojov i z dôvodu vedenia exekúcie, výrazne ohrozuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

16. Dňa 5.1.2017 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie oprávnených, v ktorom vyvracajú jednotlivé tvrdenia povinného v jeho poslednom vyjadrení. Argumentácie povinného považujú za obštrukciu. K Odbornému vyjadreniu znalkyne sa oprávnení vyjadrili tak, že súdny exekútor o toto požiadal v rámci svojej pôsobnosti. Povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa na neho vzťahovala plná exekučná imunita, práve naopak, oprávnení majú za preukázané, že povinný má majetok, ktorý postačuje na uspokojenie ich nároku, ktorý je predmetom tejto exekúcie.

17. Dňa 19.6.2017 oprávnení doručili súdu uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.5.2017 sp. zn. 6Cdo 65/2017, ktorým súd odmietol dovoliť povinného.

18. Exekučný súd sa oboznámil s obsahom námietok povinného proti exekúcii a jeho návrhu na odklad exekúcie, s vyjadrením oprávnených k obrane povinného, s ďalšími podaniami, so spisovým materiálom a dospel k nasledovnému záveru.

19. Podľa § 50 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhatelnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

20. V prejednávanej veci je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2013, č.k. 19C 45/2011-281, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2015 a vykonateľnosť dňa 29.12.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 9Co 489/2013-319 zo dňa 19.12.2015.

21. Podľa exekučného titulu je povinný povinný zaplatiť oprávnenému v 1. rade peňažnú sumu vo výške 23.333,- Eur titulom nemajetkovej ujmy, oprávnenému v 2. rade sumu 10.000,- Eur titulom nemajetkovej ujmy, oprávnenému v 1. rade a oprávnenému v 2. rade spoločne a nerozdielne sumu vo výške 297,86 Eur titulom náhrady škody, ďalej určenú náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

22. Predmetom tejto exekúcie je vymoženie pohľadávky oprávnených podľa III. výroku rozsudku, t.j. sumy 297,86 Eur a pohľadávok podľa IV. výroku o náhrade trov konania vo výške 1.375,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 867,81 Eur.

23. Námietke povinného, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti, z dôvodu podania dovolania proti exekučnému titulu a žiadosti o odklad vykonateľnosti exekučného titulu, nemožno vyhovieť. Exekučný titul v tejto veci je naďalej právoplatný a vykonateľný.

24. Ústavný súd SR sa vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 4/2014 zo dňa 15.1.2014 stotožnil s názorom, že „odklad vykonateľnosti rozhodnutia Najvyšším súdom neznamená, že rozhodnutie, ktoré vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudlo, ju odkladom vykonateľnosti stratilo. Odklad vykonateľnosti spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie a je dôvodom na súčasný odklad exekúcie.“

25. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu nebráni jeho vymáhateľnosti, ale je len dočasnou prekážkou realizácie exekúcie, a teda dôvodom na odklad exekúcie. V danom prípade však Najvyšší súd SR nerozhodol o odložení vykonateľnosti exekučného titulu napadnutého dovolaním.

26. Povinný vzhľadom na jeho poslanie namieta rozpor exekúcie s verejným poriadkom. Súd však konštatuje, že exekúcia sa vykonáva na základe návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý oprávnení podali dôvodne, pričom príspevkové organizácie ani poskytovatelia zdravotnej starostlivosti nie sú subjekty vylúčené z exekúcie.

27. Ústavný súd v náleze PL. ÚS 111/2011 zo dňa 04.7.2012 dokonca vo vzťahu k štátu ako k povinnému subjektu konštatuje, že „je neprípustné, aby subjektom vystupujúcim v právnych vzťahoch so štátom, ktorých predmetom je majetok, nebolo garantované dostatočne efektívne a účinné uspokojenie ich majetkových nárokov. V opačnom prípade sa totiž základné právo vlastníť majetok i právo na pokojné užívanie majetku u týchto subjektov dostáva do pozície iluzórnosti, a nie reálnosti.“

28. Podľa povinného exekvovanie povinného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti je ohrozením pri zabezpečovaní a poskytovaní zdravotnej starostlivosti verejnosti. Neuvádza však žiadny spôsob, akým by malo byť ohrozené poskytovanie alebo zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, ani v čom by také ohrozenie spočívalo, pričom ohrozenie zabezpečovania a poskytovania zdravotnej starostlivosti neodkladnou exekúciou je dôvodom na odklad exekúcie, nie námietkou proti nej.

29. Súd uvádza, že námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z toho je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok, hmotnoprávne skutočnosti sú okolnosti, na základe ktorých spravidla dochádza k zániku vymáhaného nároku (najčastejšie splnením).

30. Povinný namietal skutočnosť, že exekúcia postihuje majetok štátu, nakoľko povinný je štátna príspevková organizácia zriadená rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR a zároveň je správcom majetku štátu.

31. V zmysle § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu (ďalej len zákon o správe majetku štátu), tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve SR vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu, a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia.

32. V zmysle § 1 ods. 2 písm. a) a c) zákona o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov v rámci predmetu činnosti správcu alebo v súvislosti s ním, a taktiež sa nevzťahuje na hospodárenie s peňažnými prostriedkami štátu, ktoré upravuje osobitný predpis, t.j. zákon o rozpočtových pravidlách.

33. Podľa § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

34. V zmysle § 3 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, správca (t.j. povinný ako štátna príspevková organizácia) je oprávnený a povinný majetok štátu užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti ním, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

35. Podľa § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov nepodliehajú prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Hnuteľný majetok a nehnuteľný majetok obstaraný z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie nepodlieha výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov, s výnimkou výkonu rozhodnutia na majetok obstaraný z prostriedkov štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie, o ktorom tak ustanovuje zmluva podľa § 20 ods. 2.

36. V zmysle § 21 ods. 2 zákona o rozpočtových pravidlách, príspevková organizácia je právnická osoba štátu, obce a vyššieho územného celku, ktorej menej ako 50 % výrobných nákladov je pokrytých tržbami a ktorá je na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

37. V zmysle § 21 ods. 4 zákona o rozpočtových pravidlách, rozpočtové a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

38. V zmysle § 24 ods. 1 prvá a druhá veta zákona o rozpočtových pravidlách, príspevková organizácia hospodári podľa svojho rozpočtu nákladov, výnosov a výsledku hospodárenia. Jej rozpočet zahŕňa aj príspevok z rozpočtu zriaďovateľa a prostriedky prijaté od iných subjektov.

39. V zmysle § 24 ods. 6 zákona o rozpočtových pravidlách, finančný vzťah medzi zriaďovateľom a príspevkovou organizáciou je určený záväznými ukazovateľmi štátneho rozpočtu a záväznými ukazovateľmi určenými zriaďovateľom.

40. Pri výklade zákonných ustanovení treba vychádzať z teleologického výkladu, t.j. s prihliadnutím na ich zrejmy účel a taktiež i zámer zákonodarcu. Nemožno opomenúť i systematické zaradenie vykladaných ustanovení v konkrétnom zákone. Ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, s ohľadom na jeho systematické zaradenie a na súvisiace ustanovenia zákona o rozpočtových pravidlách je nutné vyložiť tak, že zákaz nadobudnutia majetku do svojho vlastníctva sa vzťahuje len na majetok štátu, resp. majetok zverený štátom, a nie na majetok všeobecne, ktorý štátna príspevková organizácia môže nadobudnúť aj iným spôsobom.

41. Námitka povinného, že nemožno vykonať exekúciu na jeho majetok, nakoľko je štátna príspevková organizácia a správcom majetku štátu, nemá oporu v zákone. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, ani celý jeho majetok, ale len jednotlivé časti a súd v tomto prípade nemôže vylúčiť možnosť exekúcie povinného bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý nie je z exekúcie vylúčený.

42. Uvedený názor potvrdzuje aj stanovisko ústavného súdu, ktorý vo svojom náleze č.k. ÚS. II 509/2010-27 zo dňa 17.3.2011 konštatoval, že exekučno-právna imunita v zmysle už citovaných zákonných ustanovení sa vzťahuje nie na príslušný subjekt, ale na konkrétny majetok. V uvedom náleze uviedol, že je na exekútorovi zvoliť si spôsob exekúcie a až potom je možné zistiť, či tento spôsob by viedol k postihnutiu majetku (vecí, práv a pohľadávok), ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov vylúčené z exekúcie, a preto vo vzťahu k nim možno exekúciu zastaviť. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že právnou podstatou súdnej exekúcie je ručenie povinnej osoby za nútene vymáhané nároky celým jej majetkom s výnimkou toho majetku, ktorý je preukázateľne podľa osobitných zákonov vylúčený z exekúcie. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, dokonca ani celý

jeho majetok, ale len jeho jednotlivé časti (veci, práva a pohľadávky). Potvrdzuje to aj znenie § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách a § 18a zákona o správe majetku štátu.

43. Súd sa zaoberal aj otázkou, či sú finančné prostriedky určené na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vylúčené z výkonu rozhodnutia.

44. Podľa prechodného ustanovenia § 102c zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol z exekúcií vylúčený do 31. decembra 2007 majetok v správe štátnej organizácie, ktorá bola zriadená podľa osobitného predpisu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a nebola ku dňu účinnosti tohto zákona prevedená podľa osobitného predpisu a finančné prostriedky na účtoch takejto organizácie a finančné prostriedky, ktoré sú určené pre takúto organizáciu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti. Tento majetok bol z exekúcií vylúčený v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia aj od 01.6.2009 do 31.12.2009.

45. Z citovaného ustanovenia výkladom a contrario jasne vyplýva, že od 1.1.2010 nie sú finančné prostriedky určené na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a na úhradu platieb za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti vylúčené z exekúcie.

46. Čo sa týka námietky povinného, že exekúcia musí byť zastavená podľa 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku, súd konštatuje, že postup v zmysle predmetného ustanovenia neznamená zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

47. Podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.

48. Podľa § 61c ods. 2 Exekučného poriadku, majetok štátu, ktorý nie je uvedený v odseku 1 a majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podliehajúci exekúcií, je vylúčený z exekúcie, ak súd rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k). Návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) môže povinný podať do 60 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

49. Ak by exekúcií podliehal majetok štátu v zmysle ustanovenia § 61c ods. 2, o ktorom by súd rozhodol, že je nevyhnutný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu je nutné zastaviť exekúciu len v tejto časti a ďalej pokračovať postihnutím ostatného majetku povinného. Odlišným postupom súdu by došlo k porušeniu ústavného práva oprávneného na súdnu ochranu, ktorú skutočnosť konštatoval aj ústavný súd vo svojom rozhodnutí č.k. ÚS. I 164/04 zo dňa 17.3.2011, v ktorom uviedol: „Za najzrejmejší a najmarkantnejší prejav arbitrárnosti uznesenia treba považovať práve nesúlad výroku s odôvodnením, teda tú skutočnosť, že exekúcia bola zastavená v celom rozsahu, hoci podľa odôvodnenia malo k zastaveniu dôjsť iba vo vzťahu k určitým častiam majetku povinného. Súvisí to so skutočnosťou, že podľa citovaného ustanovenia § 57 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku exekúciu možno celkom zastaviť iba vtedy, ak niektorý z dôvodov zastavenia exekúcie je splnený bezo zvyšku. To znamená, že ak má byť dôvodom úplného zastavenia exekúcie skutočnosť, že sa exekúcia vedie na taký majetok povinného, ktorý je z exekúcie vylúčený, je možné exekúciu celkom zastaviť iba vtedy, ak je spoľahlivo preukázané, že povinný iný majetok, teda taký majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený, nemá.“

50. Na základe uvedených skutočností a citovaných ustanovení súd konštatuje, že povinný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zánik vymáhaného nároku, alebo ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo pre ktoré je exekúcia neprípustná. Z uvedených dôvodov súd námietky povinného proti exekúcií zamietol ako nedôvodné.

51. Súd sa zaoberal aj návrhom povinného na odklad exekúcie, ktorý odôvodnil podaním dovolania proti exekučnému titulu, resp. očakávaním zastavenia exekúcie.

52. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

53. Podľa § 56 ods. 4 veta prvá Exekučného poriadku, súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov.

54. Súd môže povoliť odklad exekúcie z viacerých dôvodov, ktoré zákon vymenúva. Dôvodom odkladu exekúcie je spravidla oddialenie reálneho vykonania exekúcie do okamihu zlepšenia finančnej situácie povinného. Dôvodom odkladu exekúcie môže byť aj predpoklad zastavenia exekúcie v blízkej budúcnosti, pričom cieľom odkladu exekúcie je v tomto prípade ochrana povinného pred neoprávneným postihnutím jeho majetku do okamihu zastavenia exekúcie.

55. V konaní o povolenie odkladu exekúcie ťaží povinného nielen bremeno tvrdenia, pokiaľ ide o naplnenie podmienok povolenia odkladu exekúcie, ale i dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie ich naplnenia. Toto dôkazné bremeno unesie povinný iba v prípade, ak splnenie podmienok na odklad exekúcie vyplýva z obsahu exekučného spisu alebo dôkazov, ktoré exekučnému súdu predloží alebo ktoré označí.

56. Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá preukázanie takých okolností povinným, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok stanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Zákon bližšie nerozvádza slovné spojenie „ak možno očakávať“, že na základe zákonom vymedzených skutočností dôjde k zastaveniu exekúcie. Vo všeobecnosti by malo byť aspoň osvedčené pred povolením odkladu podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré môže byť vydané aj v dovolacom konaní. Takouto skutočnosťou však automaticky nie je akékoľvek súdne konanie začaté povinným, ktorým spochybňuje platnosť alebo účinky exekučného titulu.

57. Základným účelom odkladu exekúcie v exekučnom konaní podľa § 56 Exekučného poriadku je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom však musia byť rešpektované aj základné práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje. Keďže podstatným spôsobom zasahuje do subjektívnych práv a povinností účastníkov exekučného konania, rozhodovanie o tejto veci je zverené do právomoci súdov. Je na súde, aby podľa celého stavu veci spravodlivo zvážil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému a rizika vážneho ohrozenia oprávneného vyvolaného eventuálnym odkladom. Zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

58. Súd o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bude rozhodovať samostatným uznesením, pričom v danom štádiu konania nemožno prejudikovať, či a v akom rozsahu súd exekúciu zastaví, preto z tohto dôvodu nemožno povoliť odklad exekúcie.

59. Povinný požiadal o odklad exekúcie aj z dôvodu, že podal na Najvyšší súd SR dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19.11.2015, sp. zn. 9Co 489/2013, ktorým rozsudkom súd druhej inštancie potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 23.5.2013, č.k. 19C 45/2011-281, ktorý je v tejto exekúcii exekučným titulom. Povinný očakával, že Najvyšší súd SR odloží zároveň aj vykonateľnosť rozsudku a dovolaniu v celom rozsahu vyhovie.

60. V súvislosti so zastavením exekúcie z dôvodu podania dovolania a žiadosti o odklad vykonateľnosti exekučného titulu súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 4/2014 zo dňa 15.1.2014, v ktorom ústavný súd uviedol, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia Najvyšším súdom neznamená, že rozhodnutie, ktoré vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudlo, ju odkladom vykonateľnosti stratilo. Odklad vykonateľnosti spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie a je dôvodom na súčasný odklad exekúcie.

61. Súčasťou exekučného spisu je však aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.5.2017, sp. zn. 6Cdo 65/2017, ktorým súd dovolanie povinného odmietol. Vykonateľnosť exekučného titulu odložená nebola. S ohľadom na odmietnutie dovolania povinného je preto jeho návrh na odklad exekúcie z tohto dôvodu nedôvodný.

62. Čo sa týka odkladu z dôvodu, že začaté exekučné konanie by mohlo mať za následok ohrozenie zabezpečovania a poskytovania zdravotnej starostlivosti, uvedené tvrdenie povinný žiadnym spôsobom nepreukázal ani neosvedčil. Neuviedol, v čom by spočívalo ohrozenie, ani z čoho vyplýva, že by k nemu prišlo a akým spôsobom by sa prejavilo. Súd je toho názoru, že výška vymáhaného nároku povinných nemôže ohroziť poskytovanie zdravotnej starostlivosti povinným.

63. Nakoľko povinný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že neodkladná exekúcia by mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť, súd dospel k záveru, že z uvedeného dôvodu nemožno povoliť odklad exekúcie.

64. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia rozhodol exekučný súd tak, ako je to uvedené v enunciaci tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.